

L'Avens.

Num sol - 4 ctos. | Periòdic catòlic i socialista. | Ciurullas baixos.

Lo Monastir de Poblet.

Lo dibuix qu' avuy donem à llum, exigeix que ns en ocupem més extensament que de costum.

Lo Monastir de Poblet està situat en la Província de Tarragona en lloch denominat Conca de Barberà.

Anant primerament à consultar la tradició, trobarem que en aquell lloch y en lo punt dit cova de Gardeta, hi feya vida solitaria un tal Poblet, sense por dels sarrahins que residian en Ciurana.

Un dia al sortir de sa cabana vegé venir lo rey moro de Ciurana almira almuniz acompanyat d'un séquit numeros. Entaulà ab ell conversació, y com parlaren d'opinions religioses, lo moro feu agafar al ermità, y 'l feu col·locar en la més fonda de sas presons. Pero gran fou la sorpresa d'almira almuniz,

al saber qu' havia desaparegut de la masmorra. Abtras duas vegadas lo feu presoner y veient que sempre fugia, cregué que ab Poblet tenia un poderós enemich, y allavors fou quan li cedi la partida de Gardeta y tots los camps y montanyas del entorn.

Fins aquí tot son suposicions en las que més que la veritat hi entra l'imaginació. Ara anem à la verdadera historia.

Passaren alguns anys. Un dia Poblet vegé venir lo Comte Ramon Berenguer IV, portant l'hi la nova de que 'l pendó català havia tremolat en Ciurana y que per celebrarho volia edificar un monastir en Gardeta que portés lo nom del ermità.

Tres anys més tart quedava ja constribida una iglesia de regulars dimensions baix la invocació de la Verge de l'humilitat. Se feren aixecar duas iglesias més, l'una dedicada à Sta. Caterina y l'altra à St. Esteve.

Quan ja comensà à tenir un aspecte magestuós y's considerà que podia albergar algú, Ramon Berenguer acudí a San Bernat, en Claraval, que li enviés alguns monjos blancs, lo qual ho feu ab tretze, conferint la dignitat abacial à un d'ells.

Lo monastir de Poblet anà augmentant en magnificencia, grandesa y sumptuositat.

En l'any 1367 Pere del Pinyalet feu aixecar un mur à son entorn 2151 varas d'extensió per 6 d'alsaria, en lo qual hi havia 12 torres y entremitj de duas octogonals s'obria la titolada Reyal.

Pera formarse carrega del luxu en que vivia en aquest temps lo monastir de Poblet, traduhirem dos párrafos de D. Victor Balaguer:

« Si un comte de Barcelona y rey d'Aragó s'arrivés à trucar à las portas del monastir, l'abat de Poblet sortia de son palau particular y rebia al monar-

ca rebestit ab mitra y bàcul de bisbe, rodejat d'una cort y d'un faustuós ceremonial feudal, y portant un numeros séquit de monjos semblants als antichseaballers relligiosos, per lo folgat y flotant de sos militars mantells blancs ab rossech, que magestuosament arrossgavan.

« Y quan l'ilustre hoste qu'avis rebia Poblet, tornava abent sa felicitació al superior d'aquells relligiosos, saludava al abat de set abats, al baró de Prenafeta y d'altres set llochs en lo Camp de Tarragona, al de disset en la Sagarra, Aljerri ab los altres vuit junts, al de las Garrigas ab altres dotze, al de Cuarte y Aldaya en Valencia, al senyor dels molins de la horta de dita ciutat; en lo temporal, amo de dinou llochs entre pobles, masos y erms dels encontorns del monastir; en lo espiritual, dominador de dos priorats y una comunitat, sens contar los titols que li corresponian com à rector nat de varias iglesias parroquials qu'estavan baix son patronat.»

Hi havia hospital, sellès, gra-

ners, sils, grans caballerissas, corral, magatzems, fonts, pous pera conservar la neu, fusteria, magatzem de picapedrers, molins de farina, forns, molins d'oli, cups, etc.

et tanta magnificencia, tant luxe y ostentació, impropia d'aquell lloch, debía arribarhi lo just castich. En efecte, lo dia en que afortunadament s'obriren en Espanya las portas a las modernas ideyas, foren vandàlicament convertits en runas los monastirs de Catalunya y entre ells lo de Poblet.

Novas.

L'autor del article; *Uria!* insertat en lo número passat, cometé duas erradas que no podem menos d'esmenar.

Quan parla del poble que's troba pel camí de la esmita, escriu *Carais*, quan lo nom es *Caralps* (*Car-alps*, de cara als alps, de cara a las montanyas).

En altre lloch diu, parlant de l'imatje: fou amagada per *St. Gil*, apartantla de la invasió *sarrakina*. En aquest aconse-

llariam al autor que no tracti d'assumptos que no coneix.

L'imatje de *Uria* fou amagada per *St. Gil* d'Atenas, en l'any 701, fugint de la persecució de *Uitiza*.

*
* *

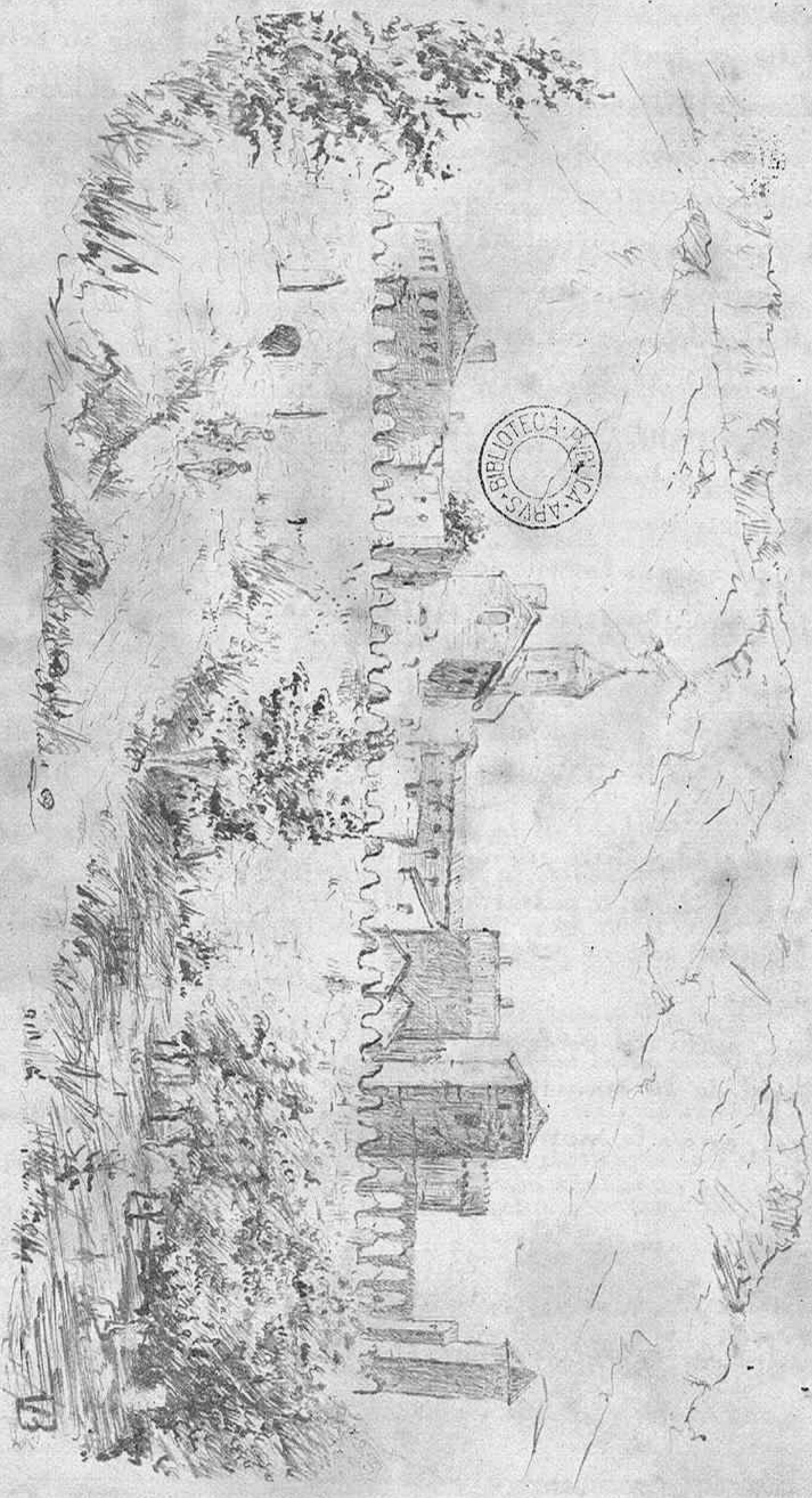

Convensuts del amotino que causa a nostres constans favoreïdors y tambe a nosaltres, lo cobrar la cantitat que val lo número al mateix temps de repartirlo; obrirem una suscripció a partir del número 6 fins al 10 o sia de cinch números, al modich preu de mitja peseta.

Los que volgentshi suscriure, no'ls vinga be de passar per l'Administració - carrer Cucurulla n.º 9 baixos -, poden entregar la cantitat al repartidor al distribuir lo número 5.

D'aquesta manera logrem simplificar l'Administració de «L'Avens».

Catalunya monumental.

Vista general del monestir de Poblet (dibuix de V. S.)

